

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. K.**
zastoupený JUDr. Alenou Porostlou, advokátkou sídlem 709 00
Ostrava, Prostorná 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 00 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2020 č. j. MSK 44414/2020, o přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 3. 3. 2020 č. j. SMO/124803/20/DSČ/Sad, ve věci přestupku podle §

125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že se žádného přestupku nedopustil, což sdělil i policistům již při projednání přestupku a i v rámci svého písemného vyjádření ze dne 27. 10. 2019. Netelefonoval, ani nedržel v ruce telefonní přístroj. Správnímu orgánu vytkl nesprávné hodnocení důkazů s tím, že správní orgány své závěry opřely pouze o výpovědi policistů a nekvalitní videozáznam. Poznamenal, že pro nespravedlivě obviněného řidiče není z této situace úniku. Pokud není v autě nikdo další, kdo by tvrzení řidiče potvrdil, pak tvrzení policistů má mnohem větší hodnotu a správní orgány automaticky pokládají výpovědi policistů jako věrohodné a pravdivé. Za situace, kdy oba zasahující policisté v přestupkovém řízení shodně vypověděli, že při jízdě vozidlem držel v pravé ruce telefonní přístroj u pravého ucha, pak má za to, že v řízení měl mít svůj význam i důkaz lékařskou zprávou a důkaz výpisem hovorů za současného zjištění, že v rozhodné době měl pouze jedno účastnické číslo.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že verze žalobce o držení peněženky v pravé ruce u pravého ucha je zcela nevěrohodná, neboť není žádný důvod, tím méně rozumný důvod, držet peněženku u ucha, ani není možné, aby se do této pozice dostala, pokud by ji žalobce vytahoval ze zadní kapsy kalhot. K námitce žalobce, že přestupek je prokazován pouze výpověďmi svědků a videozáznamem, žalovaný uvedl, že se jedná o přestupek zachytitelný pouhým okem, který lze standardně prokázat výpověďmi svědků, aniž by byly nutné další důkazy (nicméně v dané věci je zde další důkaz v podobě videozáznamu). Tyto výpovědi nemají vyšší důkazní hodnotu, nýbrž musejí být pečlivě posuzovány a porovnávány s dalšími důkazy (zde s videozáznamem, který zachycuje výhledové poměry svědků), neboť v situaci, kdy obviněný přestupek popírá, se jedná o tvrzení proti tvrzení bez ohledu na to, kolik svědků přestupek vidělo. Těmto požadavkům žalovaný dle svého názoru dostal, pečlivě odůvodnil, proč se přiklonil ke skutkové verzi tak, jak o ni vypovídali svědci, podpořené videozáznamem, a neuvěřil tvrzení žalobce. Žalovaný se rovněž přesvědčivě vypořádal i s důkazy předloženými žalobcem.
4. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.)], a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 5. 2020 č. j. MSK 44414/2020 bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 3. 3. 2020 č. j. SMO/124803/20/DSČ/Sad, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu pro úmyslné porušení § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Žalobce se měl uvedeného přestupku dopustit tím, že dne 27. 10. 2019 v 08:05 hodin v Ostravě – Zábřehu na ulici Plzeňská poblíž restaurace U Helbicha, ve směru jízdy ke křižovatce s ulicí Moravská, řídil motorové vozidlo tovární značky Volkswagen RZ X, přičemž při jízdě vozidlem držel v ruce telefonní přístroj. Za uvedené jednání byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta v částce 2 000 Kč a dále povinnost zaplatit

náklady řízení spojené s projednáním přestupku a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Součástí spisu je oznámení přestupku ze dne 27. 10. 2019, v němž je uvedeno, že dne 27. 10. 2019 v 08:05 hodin řídil žalobce v Ostravě na ulici Plzeňská, přičemž v pravé ruce u pravého ucha držel hovorové zařízení. Žalobce do oznámení přestupku v rámci svého vyjádření uvedl, že „Nemohl telefonovat pravou stranou. Je téměř hluchý na pravé ucho. V pravé ruce držel peněženku, poněvadž mu chyběly nějaké peníze. Ukázal policii mobil, že z něj nebyl uskutečněn žádný hovor. Dodá podrobný výpis.“ Oznámení žalobce podepsal. V oznámení přestupku je uvedeno, že žalobce porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., a je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb.

7. V úředním záznamu ze dne 27. 10. 2019 vyhotoveného policistou nstržm. M.K. se kromě jiného uvádí, že spolu s kolegou nstržm. P. G. v čase 07:00 hodin až 09:00 hodin prováděli dopravně-bezpečnostní akci na ulici Plzeňská. Oba si povšimli vozidla Volkswagen Passat RZ X jedoucího po ulici Plzeňská ve směru k ulici Moravské. Řidič držel v pravé ruce u pravého ucha za jízdy hovorové zařízení (mobilní telefon). Přestupkové jednání bylo zaznamenáno kamerou. Za vozidlem se rozjeli a vozidlo zastavili v čase 08:05 hodin za křižovatkou ulic Plzeňská – Moravská ve směru na Porubu. Vozidlo měli po celou dobu pod vizuálním dohledem až do jeho zastavení. Řidič se nacházel ve vozidle sám. Řidič se bránil tvrzením, že netelefonoval, ale pouze držel peněženku a policisté si vše vymýšlejí. Součástí správního spisu je i videozáznam zachycující předmětné přestupkové jednání žalobce, z něhož je zřejmé, že po ulici Plzeňská poblíž restaurace U Helbicha, ve směru jízdy ke křižovatce s ulicí Moravská, projíždí motorové vozidlo tovární značky Volkswagen RZ X. Vozidlo řízené žalobcem projelo před služebním vozidlem policie za dobrých světelných podmínek a v čase záznamu 0:04:54 je vidět, že žalobce drží předmět na úrovni úst. Z videozáznamu je rovněž patrné, že vozidlo policistů následuje vozidlo značky Volkswagen RZ X a vozidlo žalobce policisté zastavují za tramvajovými kolejemi na ulici Plzeňská.
8. U jednání před správním orgánem I. stupně byly provedeny výsledky svědků – zasahujících policistů, a to svědka nstržm. P. G. a nstržm. M. K. Oba policisté shodně vypověděli, že o předmětném přestupkovém jednání byl pořízen videozáznam, vozidlo žalobce měli na dohled do 5 metrů, oba shodně potvrdili, že spatřili proti nim jedoucí stříbrné vozidlo Passat, ve kterém jeho řidič držel v pravé ruce u pravého ucha telefonní přístroj. V podrobnostech soud stran výpovědi svědků odkazuje na obsah spisového materiálu. Ze správního spisu se dále podává, že žalobce správnímu orgánu doložil lékařské zprávy na podporu svého tvrzení, že trpí částečnou ztrátou sluchu na pravém uchu, kterýžto důkaz správní orgán neprovedl a na str. 3 správní orgán I. stupně odůvodnil, proč považoval tento důkaz za nadbytečný. Stejně tak odůvodnil neprovedení žalobcem navrhovaného důkazu výpisem mobilního operátora.
9. Podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
10. Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

11. Podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
12. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 citovaného zákona, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
13. Krajský soud neshledal pochybení ze strany správních orgánů v tom, že nad rámec provedených listinných důkazů, svědectví policistů a videozáznamu, žádné další důkazy neprovedly, neboť skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání přestupku ve smyslu § 3 správního řádu. V rozsudku č. j. 4 As 19/2007-114 Nejvyšší správní soud k osobě policisty a věrohodnosti jeho výpovědi uvedl, „že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod, jimiž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil“. Uvedený judikát vychází z úvahy, že u svědka – policisty, který nemá žádný zájem na výsledku řízení, bude nanejvýš pravděpodobné, že bude tvrdit takové skutečnosti, o nichž je subjektivně přesvědčen, že jsou pravdivé. Při hodnocení výpovědi svědků – policistů nebyly shledány žádné rozdíly, jsou konzistentní a jsou ve shodě s videozáznamem a oznámením přestupku a úředním záznamem policistů. Výpovědi byly bez rozporů, jak každý zvlášť, tak při vzájemném porovnání. Nebyl zjištěn ani žádný jiný motiv, než prostý výkon služby. Krajský soud se rovněž ztotožňuje se závěry správních orgánů obou stupňů o nadbytečnosti provádět důkazy navržené žalobcem v podobě lékařské zprávy, která má potvrzovat částečnou ztrátu sluchu žalobce na pravém uchu a výpisem operátora. V podrobnostech soud v tomto směru odkazuje na odůvodnění správních orgánů. Pro úplnost soud uvádí, že v judikatuře správních soudů lze nalézt i případy, ve kterých k dostatečně zjištěnému skutkovému stavu postačila výpověď pouze jednoho ze zasahujících policistů. Bylo tomu tak např. v rozsudku ze dne 21. 1. 2016 č. j. 6 As 126/2015-42. Jistěže nelze tyto závěry paušalizovat a naopak je nutné posuzovat vždy individuální okolnosti daného případu. V dané věci zde nestála osamoceně jenom výpověď policistů, ale byl zde i další důkaz, a to videozáznam. Výpověď policistů nebyla věrohodně zpochybněna a je třeba zdůraznit, že jejich pozorovací vzdálenost byla do 5 metrů. V uvedeném rozsudku č. j. 6 As 126/2015-42 Nejvyšší správní soud uvedl, že „pokud dle citované judikatury lze vytýkaný přestupek pouhým okem sledovat na vzdálenost 10 metrů, není důvodu pochybovat o tom, že policista byl schopen vidět stěžovatele s telefonním přístrojem u ucha v případě, kdy z vedlejší ulice dával stěžovateli přednost v jízdě a poté stál bezprostředně za jeho vozidlem. Pozorovací vzdálenost za této situace odpovídá odhadu policistů 4 až 5 metrů“.
14. Krajský soud zastává názor, že správní orgány se zcela dostatečně v odůvodnění svých rozhodnutí vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce, jejich rozhodnutí jsou přezkoumatelná a zákonná. Krajský soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

15. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 16.02.2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně